חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם
לפרעה׃ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום׃ פרעה קצף על עבדיו ויתן
אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש
כחלמו פתר׃ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי
השיב על כני ואתו תלה׃ וישלח פרעה ויקרא את
יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא
אל פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ וידבר פרע
פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר׃
והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר
ויפת תאר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
לרע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאת׃ ותבאנה אל קרבנה
ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר
בתחלה ואיקץ׃ וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלת בקנה אחד מלאת וטבות׃ והנה שבע שבלים
צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם

חכימהא ואשתעי פרעה להון ית חלמיה
ולית דפשר יתהון לפרעה׃ ומליל רב
שקי עם פרעה למימר ית סרחני אנא
מדכר יומא דין׃ פרעה רגיז על
עבדוהי ויהב יתי במטרת בית רב
קטוליא יתי וית רב נחתומי׃ וחלמנא
חלמא בליליא חד אנא והוא גבר
כפשרן חלמיה חלמנא׃ ותמן עמנא
עולים עבראי עבדא לרב קטוליא
ואשתעינא ליה ופשר לנא ית חלמנא
גבר כחלמיה פשר׃ והוה כמא די
פשר לנא כן הוה יתי אתיב על
שמושי ויתיה צלב׃ ושלח פרעה
וקרא ית יוסף ואריהטוהי מן בית אסירי
וספר ושני כסותיה ועאל לות פרעה׃
ואמר פרעה ליוסף חלמא חלמית
ופשר לית ליה ואנא שמעית עלך
למימר דאת שמע חלמא ופשר
יתיה׃ ואתיב יוסף ית פרעה למימר
לא מן חכמתי אלהין מן קדם יי יתותב
ית שלמא דפרעה׃ ומליל פרעה
עם יוסף בחלמי הא אנא קאים על
כיף נהרא׃ והא מן נהרא סלקן
שבע תורן פטימן בשר ושפירן
למחזי ורעין באחוא׃ והא שבע
תורן אחרנין סלקן בתריהון חסיכן
ובישן למחזי לחדא וחסירן בסר
לא חזיתי דכותהן בכל ארעא
דמצרים לבישו׃ ואכלא תורתא חסיכתא
ובישתא ית שבע תורתא קדמיתא
פטימתא׃ ועלא למעיהין ולא
אתידע ארי עלא למעיהין
ומחזיהן ביש כד בקדמיתא
ואתערית׃ וחזית בחלמי והא
שבע שבלין סלקן בקנא חד מליין
וטבן׃ והא שבע שבלין נצן
שקיפן קדום צמחן בתריהון׃ ובלעא
שבליא לקיא ית שבע שבליא
טבתא ואמרית לחרשיא ולית
דמחוי לי׃ ואמר יוסף לפרעה
חלמא דפרעה חד הוא ית די יי
עתיד למעבד חוי לפרעה׃ שבע

ותפעם רוחו ומטרפא רוחיה
מקשקשת בתוכו כפעמון
ובנבוכד׳ הוא אומ׳
ותתפעם לפי שהיו שם
שתי פעמות שכחת החלום
והעלמת פתרונו׃ חרטמי
הנחרים בטימי מתים ששו׳
ששואלים בעצמות׳ טימי
הם עצמות׳ בלשון ארמי
ובמשנה בית שהוא מלא טימיי
מלא עצמות׳ ואין פותר אות׳
לפרעה׃ פותרים היו אותם
אבל לא לפרעה׃ שלא היה קולן
נכנס באזנו׃ לא היה לו קורת
רוח בפתרונם׃ שהיו אומ׳ לו
שבע בנות אתה מוליד
שבע בנות אתה קובר׃
איש כפתרון חלומו חלמנו
הראוי לפתרון שפתר לנו
ודומה לו׃ נער עברי עבד׳
ארורין הרשעים שאין
טובתן שלימה׳ מזכירן
בלשון בזיון׳ נער שוטה
ואין ראוי לגדולה׃ עברי׳
אפילו לשונינו אינו מכיר׃
עבד׳ וכתוב היה בנימוסי
מצרים שאין עבד מולך
ולא לובש בגדי שרים׃
איש כחלומו׳ לפי החלום
וקרוב לענין׳ אותי השי׳
על כני׳ פרעה הנזכ׳ למעל׳
כמו שאמ׳ פרעה קצף על
עבדיו׃ מן הבור׳ מן הסהר
שהוא עשוי כמין גומא וכן
כל בור שבמקרא לשון גומא
הוא׃ ויגלח׳ מפני כבוד
[illegible]
יגלח׳ מפני כבוד המלכו׳
תשמע חלום לפתרון׳
תאזין ותבין חלום לפתור
אותו׃ תשמע לשון הבנ׳
והאזנה׳ כמו כי שומע
עבדך׳ אשר לא ידעתי אשמע
לשון׳ [illegible] בלשו׳
בלעדי׳ אין החכמה משלי׳
אלא אלקים יענה׳ יתן ענייה
בפי לשלום

פרעה׃ דלות׳ כחושות׳ כמו
מדלת יתר על כמה׳ ואומ׳
ורקות בשר׳ כל לשון [illegible]
שבמשנה [illegible]
לפרשם׃ צנמות׳ [illegible]
לשון ארמי הוא סלע הרי
הן כמו בלא לחלוחית קשות
כסלע׃ [illegible]
[illegible] אלא הבנין
לפי [illegible]

בתוך הלילה ותקח את בני
מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה ואת בנה
המת השכיבה בחיקי׃ ואקם
בבקר להניק את בני
והנה מת ואתבונן אליו
בבקר והנה לא היה בני אשר
ילדתי׃ ותאמר

האשה האחרת
לא כי בני החי
ובנך המת וזאת
אמרת לא כי בנך
המת ובני החי
ותדברנה לפני
המלך׃ ויאמר
המלך זאת

ויתנם
אלי ו
נתנ׳
לב
להסתכל
בן׳